

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Doubkové a přísedících Ing. Zdeňky Králíčkové a Dany Pařilové v hlavním líčení dne 12. prosince 2019

takto:

Obžalovaný

Ing. Miroslav Sochor, narozený 9. 10. 1976 v Havlíčkově Brodě, trvale bytem Štoky 415, technolog,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

pro zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písmeno a) trestního zákoníku a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písmeno d) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že: v dosud blíže přesně časově neurčených nejméně čtyřech případech během jejich společného soužití, v době od 15. 6. 2012, kdy se narodil jejich společný syn Jakub, nejméně do doby vykázání Miroslava Sochora ze společného obydlí dne 15. 5. 2017, násilím donutil svou manželku Jitku Sochorovou, nar. 10. 2. 1978, k pohlavnímu styku, souloži, když poslední z nich proběhla během víkendu předcházejícímu vykázání, od počátku roku 2012 do 15.5.2017 v místě jejich trvalého bydliště, v rodinném domě čp. 415 v obci Štoky, psychicky a fyzicky týrá svou manželku Jitku Sochorovou, nar. 10. 2. 1978, a to tím, že na ní hrubě křičí, nadává jí do debilů, magorů, hyen a krav, snižuje její schopnosti matky, manželky a člověka vůbec, stejně tak jako její dovednosti (nic neumíš, děláš všechno špatně) a roli ve společnosti (děláš ostudu), ponižuje ji a v blíže dosud nespécifikovaném počtu případů ji fyzicky napadá tak, že tím narušuje její psychické i fyzické zdraví, kdy poškozená trpí nechutenstvím, nespavostí, strachem a obavami a jeho jednání pociťuje jako zlé nakládání,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Jitka Sochorová, narozená 10. 2. 1978 odkazuje se svým nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 50.000 Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu v Havlíčkově Brodě byla Okresní státní zástupkyně v Havlíčkově Brodě podána obžaloba na ing. Miroslava Sochora pro znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písmeno a) trestního zákoníku a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písmeno d) tr. zákoníku.
2. Z obsahu výpovědi obžalovaného ing. Miroslava Sochora soud zjistil, že se považuje za nevinného. Policie po celou dobu vyšetřování zajišťovala pouze důkazy v jeho neprospěch, na jím předložené důkazy vůbec nereagovala. Obžaloba je jednostranná, tendenční, neodpovídá obsahu spisu. Vyžádal si výslech na detektoru lži, protože je zde tvrzení jeho a poškozené. Je přesvědčený, že motivem manželky je odrovnat ho ve sporu o společného syna Jakuba, protože současně s tímto řízením probíhá spor syna o svěření do péče, řízení rozvod manželství, majetkové vypořádání, žaloba na určení výživného manželky.
3. Poukázal, že obdobným způsobem manželka postupovala již v minulosti ve sporu o jejího syna z předchozího vztahu s Růžičkou. Růžička byl také obviňován z psychického, fyzického týrání, z toho, že manželku zlikviduje, že to i dělá, že jí vyhrožuje přes dítě. Též na něj byla podána obžaloba za týrání, napadení nožem atd. Dobře je to popsáno v posudku dr. Záhorské z roku 2010. Už tenkrát manželka obíhala všechny instituce jako je Bílý kruh bezpečí, Fond ohrožených dětí, aby získala nějaké zprávy ve svůj prospěch. Ve spise je založeno několik znaleckých posudků, z nichž plyne, že manželka od mládí trpí psychickými problémy, dokonce už od puberty navštěvuje psychiatra, jsou zde popsány její onemocnění. Jsou tam popsány další problémy v jednání a chování manželky. Především emoční labilita, tendence k manipulaci, teatrální chování, histriónské projevy. Není tedy pravdou, že by manželka trpěla psychickými problémy až v době jejich soužití. I Růžička, zrovna tak jako on, byl posuzován několika znaleckými posudky. Vyšel z nich jako on, jako člověk slušný, pracovitý, svědomitý, odpovědný. Vzhledem k tomu, co uvedl, se nabízí otázka, kdo ve vztahu více trpěl. Zda člověk psychicky zdravý, který žil ve vztahu s psychicky nemocným člověkem, či člověk psychicky nemocný, který žil se zdravým člověkem.
4. Dále se vyjádřil ke zraněním manželky, které jsou mu kladeny za vinu. O svých zraněních začala manželka vyprávět přesně v době, kdy na něho podávala trestní oznámení. Do té doby zranění neměla. Jakmile došlo k trestnímu oznámení, tak během 14 dnů měl na soudě v Havlíčkově Brodě několik spisů jako rozvod, svěření syna do péče, výživu manželky atd. Celá akce byla velmi dobře připravována. Ohledně zranění se zmiňuje o tom, že měla zlámaná žebra, ve spise jsou však založeny zprávy o tom, že je měla zlámané z důvodu dlouhodobého a urputného kašle. Modřiny – taktéž je ve spise je velké množství zpráv, které odůvodňují tvorbu modřin, manželka měla problémy s krví, nedostatek železa, únavový syndrom, trpěla nízkým tlakem, kolikrát se jí zamotala hlava až upadla, ale přesto jsou veškerá zranění kladena za vinu jemu. Příčina jejich onemocnění, které jsou popsány již několika znalci, vidí již v dětství, jsou způsobeny cholerickým a despotickým otcem.

5. Manželka byl jediný člověk, se kterým nebylo možné vyjít a shodou okolností je to manželka, která tvrdí totéž i o předchozím partnerovi panu Ružičkovi a o svém otci. Všichni muži v jejím životě jsou obviňováni z domácího násilí a týrání atd. Manželka má dlouhodobé psychické potíže, ty jsou doloženy dlouho předtím, než se poznali a to sice od puberty. Policii po celou dobu opakovaně upozorňoval na to, že manželka soustavně a po dlouhou dobu zanedbávala léčbu. Ve spise jsou založeny zprávy od MUDr. Zemanové, kde uvádí způsob její léčby. Jednak to, že zanedbávala medikamentózní léčbu, tzn., že nebrala léky vůbec nebo naopak, docházelo k předávkování a nedocházela ani na kontroly ani k MUDr. Zemanové ani k jiným lékařům. A to má diagnostikováno několik psychických poruch.
6. Tvrdil, že se stávalo, že manželku našel po příchodu z práce ležet zfetovanou léky v kombinaci s alkoholem, kdy ležela na chodbě ve zvracích a to vše za přítomnosti dětí. Co se týče předávkování léků, co týden či co 14 dní, u nich byly stohy léků jako Ribotril, Lexaurin Citralax a další, ona to jedla jako chleba. MUDr. Zemanová ji neměla pod kontrolou, manželce tyto léky předepisovala i MUDr. Roubalová. Později, když měli doma druhé auto, které pořídil pro její potřebu, byla schopna v těchto stavech vlézt do auta a v něm odjet. Také mohla užívat internet, počítač. Sám se jí snažil zapojit do zábavy, např. chtěl se zúčastnit plesu, na poslední chvíli ale nešla, rozhodně jí nebránil ve styku s kamarádkami ani v návštěvách, také jí nebránil chodit do práce, sám jí i práci hledal.
7. K tématu znásilňování. Jak již uvedl, ve výpovědích si manželka protirečí. Velmi markantní je to právě ve výpovědích ohledně znásilňování, sama to uvádí stylem např. ve výpovědi z 8. 9. 2017 asi 4 případy by mohla nazvat znásilnění, nic si nepamatuje, nic o tom neví, nechce o tom mluvit. Tentýž styl výpovědi používá i ohledně Ružičky, což je zaznamenáno v posudku dr. Záhorské, kdy ji mě Ružička kopat v těhotenství – o těhotenství neví, nepamatuje se, neví, jak se to stalo, ale ví určitě, že jí to dělal. Především by rád reagoval na její tvrzení ohledně posledního víkendu, kdy byl vykázan, kde tvrdí, že ji měl údajně znásilnit v sobotu večer – to tvrdí v jedné výpovědi, v další výpovědi se toho měl dopustit v neděli ráno, ve třetí výpovědi tvrdí, že z neděle na pondělí. V jiné své výpovědi tvrdí, že přečkala noc v pokoji zamčená s dětmi. Problém je v tom, že Jiří nebyl doma, byl u svého otce. V jiné své výpovědi uvádí, že chodila několik hodin venku. Přesto se policie na základě těchto tvrzení dopracovala k tomu, že ji měl znásilňovat. Samozřejmě stalo se to asi 4x, neví, na konci výpovědi z 8.9. si to zase rozmyslela, že o tom mluvit chce, a to až po ukončení výslechu, po položení všech otázek a uvádí, že k takovýmto situacím u nich mělo údajně docházet každý týden, což pokud to spočítal, za dobu 5 let to bylo 260 x. Ohledně těchto věcí opakovaně uváděl, že jeho poslední styk s manželkou byl někde asi v říjnu 2016. Od té doby spolu neměli vůbec nic. Manželka měla problémy s hygienou. Státní zástupce uvádí, že jednání se měl dopustit souloží. Nicméně sama manželka ve svých výpovědích, kdy navštěvovala různé instituce se o znásilňování a především o souložích vůbec nikdy nezmiňovala. K tomuto došlo až několik dní předtím, než měli soud o syna Jakuba. Teprve tehdy byl obviněn ze znásilnění. Je nevinný.
8. Z výpovědi poškozené, svědkyně Jitky Sochorové soud zjistil, že se s obžalovaným seznámili, když byly prvnímu synovi asi 2 roky. Na začátku vztahu bydleli v Kolíně v manželově bytě, manžel stavěl ve Štokách dům, jezdili i na Vysočinu. Vztah zpočátku vypadal moc hezky, manžel měl hezký vztah se synem. Postupem času tam byly nějaké náznaky nedorozumění, ale myslela si, že je to tak nějak běžné, že takové běžné nedorozumění je v každém vztahu, tak

tomu nepřikládala váhu, jenomže to bylo čím dál horší, stupňovalo se to. Až když si uvědomila, že už to není úplně v pořádku, byla v tom vztahu tak ponořená, že snažila to nějak napravit, nesnažila se odejít, snažila se to napravit, ale nevěděla jak. Ale ať udělala, co udělala, bylo to špatně, pak to začalo být postupně čím dál horší.

9. Od roku 2012, kdy se narodil Kuba tam už byly mezi nimi problémy, ale pořád ještě myslela, že jsou to běžné problémy, že to třeba souvisí s tím, že se narodil syn, že si to musí sednout, musí si zvyknout, než stanoví nějaký režim, aby rodina začala fungovat. Manžel začal hodně křičet na Jíříka. Jířík to hodně špatně nesl, začaly tam být jak fyzické tak psychické útoky. Že by na ní obžalovaný křičel, nadával jí, se stávalo v menší míře už v Kolíně, pak se to stávalo i v těhotenství, čím dál víc se to stupňovalo. I po narození Kuby to bylo o kus horší. Fyzicky tam byly taky nějaké útoky, nadávky také byly, byl tam křik. Byly tam i věci, jako že pořád ponižování, když říkal, že je málo vděčná za to, co všechno dělá. Nebo za to, že je k sobě vzal s Jíříkem, postavil dům, udělal vysokou školu a že je málo vděčná. Slovními útoky si o sobě myslela čím dál míň. Bylo tam ponižování, myslela si o sobě, že za všechno může, protože manžel říkal: ty sis nerozuměla se svým otcem, s prvním partnerem, se mnou máš problémy. Takže potom opravdu nevěděla, jestli to tak je nebo ne. Pak už mu věřila, co říkal, že to tak je, že má pravdu. Přesto se snažila vždy mu vyhovět. Jenomže ať udělala, co udělala, všechno bylo špatně.
10. Musela kvůli svému stavu vyhledat lékaře. V léčebně nezůstala, protože se bála, co tomu řekne manžel, nedošlo k žádné terapii, protože si lehla a asi 3 dny pouze spala. Ale manžel se snažil, aby tam nezůstala, aby se vrátila domů. Pamatuje si, že říkal, že má na starosti dvě děti, staví plot u domu a ona se budu válet, že je líná. Takže tam byla zhruba týden, podepsala revers a jela domů. Od lékařky měla antidepressiva. Ty brala od roku 2014 s přestávkou. Potom dál pokračovali ve společné domácnosti do května 2017. Od té doby společnou domácnost nevedou. Krajský soud změnil rozsudek zdejšího soudu ohledně úpravy poměrů, mají syna ve střídavé péči.
11. Znásilnění se dělo v průběhu soužití od toho roku, co se narodil Kuba, tak asi potom za rok nebo za půl roku začaly nátlaky nejdříve psychického rázu, tomu se nejdřív většinou podvolovala, byly nátlaky slovní, ale i výhrůžky, ale stalo se tak dvakrát, třikrát, kdy si to manžel vynutil silou. Naposledy k tomu došlo víkend před udáním, před vykázáním. V průběhu soužití ví, že to bylo v noci, většinou, vždycky, nejdřív tomu předcházely slovní útoky, hádka, vyhrožování a nátlak. Jenomže do té doby to ještě dokázala akceptovat, nechala se podvolit. Jenomže stalo se, že když byl manžel hodně nepříjemný, vulgární a říkal věci, které už nedokázala jenom přejít, řekla, že s ním spát nechce. Pak se stalo, že jí chytil a vynutil si to násilím. Za uvedené období se to stalo 2x nebo 3x. Neohlásila to proto, že si pořád za prvé myslela, že vztah jde nějak zachránit, že se to nějak změní. Nic hlásit nechtěla, když se potom stalo, že situaci nahlásil někdo jiný, nedokázala si pořád přestavit, že manžela půjde nahlásit. Když potom sama šla a sama ho nahlásila v roce 2017 tak i z toho jí není do dnes úplně dobře, nemyslí si, že se takhle vztahy mají řešit, že manželé mají řešit konflikty jiným způsobem. Od roku 2017 bydlí sama s dětmi v Jihlavě. Je zaměstnána, má příjem. V rámci soužití s obžalovaným nebyla zaměstnána. Ona chtěla chodit do práce, ale manžel chtěl, aby se starala o rodinu, o děti. Našla si alespoň výpomoc u kamarádky, měla šicí dílnu, ale i to byl problém, chodila tam v noci šít nebo brzo ráno. Úplně v pohodě ještě pořád není, to je pravda, ale je jí mnohem líp, než když byla ve vztahu, ale je na tom o hodně líp, než byla před rokem. Střídavá péče funguje od června nebo července. Úplně poprvé psychiatra navštívila v pubertě, kdy měli problémy v její rodině. Máma s tátou měli problémy a vlastně i ona s mámou a tátou měli problémy. Potom, když se narodil Jirí v období vyhrocených konfliktů s prvním partnerem, skončila v nemocnici s těžkou vyrážkou, nemohla na nohy, na ruce, řekli, že je to něco stresového, takže skončila také na psychiatrii. V péči psychiatra před prvním porodem nebyla. Psychiatra navštívila tak 5x. Nepamatuje si, jestli brala léky. Spíš psychiatr řekl, aby se to snažila

nějak řešit s psychologem, jakou mají doma domácnost. V rámci svého mládí se nepokoušela o sebevraždu. Hádky a násilí se odehrály i před dětmi.

12. Párkrát se stalo, že jí strčil, že spadla na dveře, na schody. Pak došlo k tomu, že měla zlomená žebra, měla několik modřin. Pak se stalo, že jí manžel strčil na chodbě, spadla na záda a měla otřes mozku, bylo jí špatně celý víkend. Když to nepřestalo, zavolala v pondělí známé ve Štokách, je to lékařka, aby se na ní přišla podívat, jestli to není nic vážného, protože se bála, aby nemusela do nemocnice. Bála se hrozně manžela. Když se situace trochu stabilizovala, když se to trochu uklidnilo, tak přišel dopis manželovi od zdravotní pojišťovny, že má zaplatit výjezd sanity. Začalo peklo. On řekl, že to podala, podepsala, že čeká, kdy na něj přijdou policajti s tím, že ho budou vyslýchat. Chtěl po ní, aby to zaplatila, ona neměla z čeho, kamarádka jí řekla, že jí na to v žádném případě nepůjčí, protože to má zaplatit manžel. Pak to bylo čím dál horší, stupňovaly se útoky fyzické, psychické a to takovým způsobem, že měla z manžela hodně velký strach. V ten moment jí manžel chytil, povalil na gauč, držel jí ruce, nemohla se bránit ani odejít a potom si vynutil sex. Bylo to i jinde než na gauči, bylo to v obýváku a v pokoji. Způsobil jí i zranění, bolelo jí břicho, hodně krvácela, jednou, hodně. Po tom prvním případě jí bylo hodně špatně, hodně jí bolelo břicho a hodně krvácela. Obžalovaný jí zakazoval například, když chtěla někam jít s kamarádkami mimo Štoky nebo mimo domácnost, byl to problém. Jediné, co se dostala z domu, byl hokej, který hrál starší syn. To bylo jediné, kam je pouštěl. Jezdila s ním na tréninky, na zápasy. Potom je pustil s babičkou a její matkou, zaplatil tenkrát divadlo a nějaké krasobruslení a jinak hodně sporadicky, když už jí někam pustil, mělo to vždycky dohru. Zpočátku kontroloval i telefon, email, pak už ne. Občas se svěřovala sousedům - Holá, Svoboda.
13. Znalec PhDr. Rostislav Nesnídal byl přibrán policejním orgánem k vypracování znaleckého posudku. I u hlavního líčení setrval na závěrech, ke kterým došel a uvedl, že trvá na tom, jak byl zpracovaný, nemá důvod na závěrech nic měnit. Na těch 10 otázek, které měl zadané, na které odpovídal, na ty odkazuje. Poškozenou vyšetřil. Popsal to, co zjistil. Jak tam byly ty otázky položené, zda mluví či nemluví pravdu. Uvedl důvody, které ho vedly k tomu, že její výpověď je pravdivá nebo že se blíží pravdě. Je psycholog. Popsal, že neměl k dispozici úplný spisový materiál od policejních orgánů, vycházel z těch materiálů, které měl k dispozici a z nich vytvořil posudek, neuvvedl, jaká testová vyšetření použil, nepovažoval to za nutné. Někdy se to neuvádí. Otázky pro psychiatra nedostal, ty mu nepřísluší. Předchozí znalecké posudky ani zdravotní dokumentaci poškozené neměl.
14. Na základě výpovědi znalce před soudem, i k námitkám obhajoby, kdy soud především zjistil, že znalec nedostal k dispozici všechny listinné důkazy k osobě poškozené dospěl k závěru, že ve věci bude nutné zpracovat nový znalecký posudek k osobě poškozené.
15. Obhajoba se ohledně činnosti a osoby znalce Nesnídala obrátila na Krajský soud v Českých Budějovicích, kde byl znalec zapsán do seznamu znalců a se závěry krajského soudu nalézací soud seznámila. Stížnost byla shledána z větší části důvodná. Posudek trpí vážnými vadami jak po formální tak odborné stránce. Od 1. 7. 2019 již není jmenovaný znalcem. Posudek má esejistický charakter, výstupy z aplikovaných psychodiagnostických metod se prolínají s úvahami o posuzované problematice, není zřejmé, které závěry vyplývají z klinických psychodiagnostických metod a které z psychologických testů. Není uvedeno, které testové psychodiagnostické metody byly použity. Dynamika vývoje vztahu poškozené s obviněným je posouzena jednostranně z perspektivy poškozené. V odpovědích na položené otázky znalec explicitně konstatuje, že poškozená byla obětí domácího násilí, respektive byla vystavena týrání, tedy v podstatě předjímá výrok soudu.

16. Soud s ohledem na postup znalce Nesnídala a zjištěné pochybnosti k vypracovanému posudku přibral nové znalkyně k vypracování posudku k osobě poškozené Jitky Sochorové. Znalkyně MUDr. Marta Holanová a znalkyně PhDr. Blanka Zapletalová posudek vypracovaly a u hlavního líčení setrvaly na závěrech znaleckého posudku podle zadání soudu k přihlídnutím k otázkám vznesenými procesními stranami. U hlavního líčení k dotazu soudu a procesních stran rozvedly v podrobnostech závěry posudku, na výsledcích vyšetření se však nic u hlavního líčení nezměnilo.
17. MUDr. Marta Holanová uvedla, že poškozená Jitka Sochorová v uvedené době netrpěla duševní poruchou, která je forenzně závažná (posttraumatickou stresovou poruchou ani syndromem týrané osoby). Netrpí takovou poruchou ani v současné době. Uvádí neurotické potíže, které nejsou závažné. Posuzovaná má normální rozumové schopnosti a trpí histrionskou poruchou osobnosti. Histrionská porucha osobnosti je u posuzované fixována a není psychiatrickou léčbou změnitelná. Je typická pro osoby excitabilní, emocionální, její chování je dramatické, afektované, teatrální, okázalé, barvité, značně egocentrické. Má snahu na sebe strhávat pozornost, hrát důležitou úlohu, domoci se uznání i odsouzení (tedy být středem pozornosti) a nenávidí je jí přednější než bezvýznamnost. Často přehání, projevuje se zlostnými výbuchy, obviňuje ostatní, pláče, pokud na ni není soustředěna pozornost okolí. Její interpersonální vztahy jsou nestálé, oploštělé a většinou neuspokojující. Porucha osobnosti u poškozené Jitky Sochorové neovlivňuje její schopnost správně vnímat a vypovídat. U poškozené nebyla zjištěna forenzně významná duševní porucha. Jednání obžalovaného ing. Sochora nezanechala na zdraví jeho manželky Jitky Sochorové následky. Neovlivnilo její obvyklý způsob života. U posuzované nezjistila negativní následky na zdraví po jednání obžalovaného. U poškozené není nezbytná medikace – léčba psychofarmaky, nebyla nezbytná ani v době, kdy mělo docházet k stíhanému jednání. Případná léčba psychofarmaky mohla přispět k její osobnostní stabilizaci, větší vyrovnanosti, nicméně její stav nebyl v té době výrazně dekompenzován a ani psychiatrické hospitalizace netrvaly delší dobu. Léčba psychofarmaky má na osobnostní projev pouze podpůrný vliv. Dle zdravotnické dokumentace poškozená může mít sklon k abusu benzodiazepinů, není však na nich závislá. Abusus alkoholu sama popírá a v době znaleckého vyšetření se tato závislost nepotvrdila.
18. PhDr. Blanka Zapletalová uvedla, že osobnost poškozené Jitky Sochorové je nevyrovnaná, anomálně strukturovaná, ztíženě přizpůsobivá, s rysy emoční nestability a histrionskými rysy v popředí. Její inteligence odpovídá normě, jejímu dolnímu pásmu. Poškozená disponuje normální pamětí, ale její povahové vlastnosti, zejména ovlivnitelnost momentálními afektivními postoji a sklon k dramatizaci objektivitu její výpovědi snižují. Znalkyně ji hodnotí jako osobu sniženě specificky věrohodnou. Popis poškozené v projednávané věci je zkreslován nepřátelským postojem vůči manželovi a nekritičností k vlastním nedostatkům. Stylizuje se sociálně příznivějším směrem. Vzhledem k jejím osobnostním rysům nelze vyloučit konfabulace ani vědomou lež. Poškozená tvrdí, že zpočátku měla manžela ráda, z jeho strany pozorovala ochladnutí vztahu již před těhotenstvím, když začal mít připomínky k jejím nedostatkům v péči o domácnost. Jeho kritiku vnímala náznaky psychického týrání, které se stupňovalo, docházelo ke konfliktům a přestala ho mít ráda. Nyní svůj vztah k němu hodnotí jako neutrální, z jeho strany očekává další projevy nepřátelství.
19. Znalkyně situaci v rodině nehodnotí jako domácí násilí, rozpory podle ní vyplývají z rozdílného osobnostního založení a životního stylu obou. Manžel je hodnocen jako aktivní, pracovitý, snad až hyperkritický k okolí, poškozená je pasivní, k povinnostem spíše laxní, cítila se unavená a

vyčerpaná, i když nechodila do zaměstnání, nepomáhala při dostavbě domu ani vzorně nevedla domácnost. Svůj psychický stav poškozená aktuálně hodnotí jako příznivý, až dodatečně po skončení vyšetření se cítila rozrušená vzpomínkami na manželovy lži v minulosti. Chování manžela vnímala jako krivdu, ponižování a omezování, podobně jak vnímala chování otce vůči sobě v dětství a částečně i ze strany předchozího partnera. Znalkyně poškozenou hodnotí jako disponovanou k maladaptivnímu chování, na které nemá racionální náhled. Znalkyně na poškozené nenachází následky viktimizace, ani známky syndromu týrané osoby. K charakteristikám syndromu týrané osoby patří nejen pasivita a tzv. naučená bezmocnost, která se u poškozených vyskytuje dlouhodobě, ale i zablokování schopnosti vyjádřit svůj vztek, snaha tyranovi vycházet vstříc, popírat viktimizaci a minimalizovat následky, včetně odmítání možnosti záchran. Takové projevy u poškozené za trvání manželství nebyly přítomny. Předpoklad dalšího vývoje psychického stavu poškozené bude záležet na okolnostech. Pokud si najde partnera, s největší pravděpodobností se bude její nepřizpůsobivé chování opakovat. Je nepravděpodobné, že by svou výpověď v průběhu dalšího trestního řízení zásadnějším způsobem změnila.

20. K osobě obžalovaného byl také vypracován znalecký posudek, včetně jeho dodatku vyžádaného soudem. Znalci na závěrech posudku setrvaly u i hlavního líčení, pouze k dotazu soudu a procesních stran jednotlivé odpovědi rozvedli, bez vlivu na závěry posudku, k nimž došli po vyšetření obžalovaného. Znalec MUDr. Neubauer uvedl, že obžalovaný Miroslav Sochor netrpí a ani v době spáchání skutku netrpěl duševní poruchou, závislostí na návykových látkách nebo alkoholu, ani sexuální deviací. Obžalovaný Sochor mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto své jednání ovládat. Není závislý na alkoholu či jiných návykových látkách. U obžalovaného nedocházelo ke zneužívání návykových látek, je pouze příležitostným rekreačním uživatelem piva, to ale nenadužívá a nepřivádí se do stavů opojenosti. Pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný, nevyžaduje ochranné léčení, nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Obžalovaný je schopen chápat svou roli muže, manžela, partnera a otce nezletilých dětí i svou roli v rodinném soužití. Je schopen s ohledem na svůj duševní stav posoudit možné důsledky svého chování na svou manželku i na nezletilé děti a jejich vývoj. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení.
21. Znalec PhDr. Veselý uvedl, že osobnost posuzovaného je společenská, je aktivní, cílevědomý, důsledný, puntičkářský, hyperkritický k okolí. Vnitřně je nejistý a tyto pocity vnitřní nejistoty kompenzuje přesným dodržováním pravidel a smyslem pro řád, tendenci k sebeprosazení a k dominanci. Emočně je stabilizovaný s převahou rozumu nad citovou složkou, bez známek zvýšení agresivity či explozivity. Jeho rozumové schopnosti jsou celkově v pásmu lepšího průměru s převahou neslovní složky intelektu, která je až nadprůměrná. Obžalovaný je plně schopen správně vnímat, zapamatovat si prožité události a následně je reprodukovat. Pokud bude ing. Miroslavu Sochorovi prokázáno jednání, pro které je stíhán, pak toto jednání vycházelo z rozdílných osobností obou partnerů, z jejich rozdílných životních stylů a představ o partnerském životě. U obžalovaného nebyl zjištěn sklon ke zkreslování výpovědi. Osobnost obžalovaného je již dotvořena a nelze ve vývoji jeho osobnosti očekávat výraznější změny. Lze předpokládat, že v navazování partnerských vztahů bude do budoucna opatrnější a zdrženlivější.
22. Dále soud vycházel z výpovědi svědků: Svědkyně Blanka Holá se s poškozenou i obžalovaným zná od doby, kdy se nastěhovali do Štoků. Je kamarádkou poškozené a dodnes se navštěvují. Jejich děti si spolu hrály. S poškozenou se navštěvovaly a pokud soudu sdělovala údaje k soužití účastníků, jsou to informace, které poškozená sdělovala svědkyni. Poškozená si stěžovala na

manžela a jeho chování, sama tvrdila údaje o napadání a nevhodném chování a jejím zdravotním stavu a způsobených zraněních. Svědkyně svědkem napadání nebyla, ví, že poškozená je pořádná a má v bytě pořádek, naklízeno, navařeno, sama jí hodnotí jako milující matku. Nikdy jí poškozená neřekla, že ji obžalovaný znásilnil. Neví o tom, že trestný čin znásilnění oznámila až v září 2017. Nikdy nebyla u předání peněz obžalovaným poškozené. Neví nic o emailu s nabídkou práce a přestupkovém řízení. Nebyla u toho, kdy by zakazoval obžalovaný chodit poškozené do zaměstnání a společnosti. Škrčení neviděla. Neví, jestli konflikty v rodině byly vzájemné. Obžalovaný byl vždy ochotný, vstřícný, pozitivní.

23. Z výpovědi svědka Jana Svobody soud zjistil, že údaje soudu sdělované jsou z větší části údaje sdělené a tvrzené poškozenou, pokud jde o vztah s obžalovaným. To začala vyprávět, jako že byla strčená na zárubně nebo tak něco. Nikdy neviděl, že by jí obžalovaný něco dělal. On sám je ženatý, u nich je občas také křik. Jediné, co může říci, že viděl modřinu na čele, to mu potvrdila, to měl udělat obžalovaný, ale to ví také od poškozené. Neviděl, že by jí obžalovaný nadával, bil, neviděl, že by křičel na děti. Myslí si, že asi potřebovala pomocnou ruku nebo něco takového. Pomáhal jí odstěhovat ji do Jihlavy ještě s panem Holým. To už byl obžalovaný vykázan z domu. Řekla, že docházelo ke znásilnění. Byl to prý sex proti její vůli, to jsou její slova. Details mu neřekla. Vzpomíná si, že ji schovával klíče od auta, to bere jako týrání, když třeba chtěla nějak jet. Ona brala i silnější sevření ruky jako to, že ji ublížil. Neví, kolikrát to bylo. Popisovala mu to tak, že to vždy vyplynulo z nějaké hádky. Řekl by, že většinou nešlo o facky, ale o nějaké strčení. Na škrčení a údery pěstí si nevzpomíná. Neví, kolikrát mělo dojít ke znásilnění, ví, že to bylo víc než jednou, ale počet neví.
24. Že tam mělo k něčemu docházet – si myslí, že to bylo datováno do roku 2016. Komunikoval s ní o tom asi rok a půl, ještě chvíli v Jihlavě, pak to ukončil. Ví, že měla problém s předešlým manželem, že také byla vyšetřovaná lékaři, details neví. Z rozhodnutí odvolacího soudu o střídavé péči byla dost špatná, byla z toho v šoku, neví přesně jak to řekla. Ten den, kdy pro ni přijela sanitka, to byl první kontakt, kdy o všem začala mluvit. S poškozenou měl čistě jenom přátelský vztah. Ví, že poškozená utíkala často z domu, třeba až do půlnoci chodila po Štokách. Většinou komunikovali SMS. Napsala mu: Něco mi udělal, zase se trápím, zase běhám. Volal na policii a radil se, co má dělat. Sochorová byla v té době již v kontaktu s policií a řešilo se to konkrétně. Bylo už stanoveno datum, kdy k tomu dojde, kdy bude Sochor vykázan. To mu říkala Sochorová.
25. Pak už to podle ní gradovalo, něco se dělo a prosila ho, aby to popohnal, volal na policii, policie řekla, ať počká, že po víkendu to udělají, že ho vykážou. Bylo to s policií naplánované. Věděl to on, Sochorová a ten policista. Volal do Havlíčkova Brodu, Sochorová mu dávala číslo na policistu. Šlo o policistu Bulanta. Myslí si, že to bylo plánované v souvislosti s opatrovnickým řízením a rozvodem. Chce říci, že gradovalo násilí a bylo připravené vykázaní. Bylo to tak, byl pátek před víkendem, Sochorová mu úpěnlivě volala, aby volal na policii, aby přijeli nebo aby se něco stalo. Volal tam, policista mu říkal, že má víkendovou akci a že něco už je připravené na další týden. Poškozená si u něho už dopředu schovala dvě krabice s věcmi. Nedíval se dovnitř, neví, co tam bylo. Sochorová si pro to přijela sama, už neví, kdy. Sám nevěří, že by obžalovaný byl schopen takového jednání vůči Sochorové. Myslí, že to mohlo být všechno zinscenováno.
26. On Sochorové nyní již moc nevěří, proto se vyjádřil v tom směru, že to mohlo být zinscenováno, ale to by to musel rozvádět hodně dlouho. V té době ho jeho manželka

podváděla a Sochorová ho asi chtěla. Děkala všechno proto, aby jí pomohl nebo se k ní nastěhoval. Asi si ho vybrala jako dalšího partnera. Pak se děly věci, kterým nerozumí. V jeden moment soubor milenců manželky měl najíždět na přechodu na syna Kubíka, pak ji propichovali gumy, pak ji vybrzdžovali na převaděči, pak ji dávali do schránky nůž, nějaké náboje, pak ji přepadávali na Březinkách v areálu, pak ji přepadávali doma. Vyzval ji, aby vyhledala pomoc, ona policii šla a když s policisty šli k ní domů, nenašli vůbec nic. Od té doby ji nevěří a od té doby s ní nekomunikuje. Toto se dělo po vykázání obžalovaného, když byla v Jihlavě. Byt v Jihlavě měla připravený. Milenci nebyli, i když ona o to stála.

27. Svědkyně Jana Buchtová uvedla, že se většinou scházeli jako kamarádky, neví, co bylo mezi Sochorovými. Neviděla nikdy, že by ji bil. Mluvili o dětech, její syn byl ve třídě s Jiříkem. Nepamatuje si, že by viděla na poškozené odřeniny, zlomeniny. Myslí, že s ní nemluvila o problémech v manželství. Ví, že byla poškozená nějakou dobu na psychiatrii v Havlíčkově Brodě. Jiřík hrával hokej, po škole chodil k nim. Pan Sochor si ho u nich vyzvedával. Ví o psychických problémech. Ví, že maminka pana Sochora chodila za ní, jestli by ji nemohla ovlivnit, aby brala léky. Byla taková plačtivá, možná byla taková psychicky labilní, ale není psycholog, neví, jestli to je to správné slovo. Na ni obžalovaný působí úplně normálně. Nemá vůči němu výhrady. Učil děti jezdit na kole, setkávají se a baví. Jako člověk je asi v pohodě. Ví, že tam problémy v rodině jsou, ale když se potkají, na to téma se nebaví. Ví, že se rozvádí. O vykázání si už nic nepamatuje, ví, že tam nějakou dobu nesměl bydlet.
28. Státní zástupce navrhl na doplnění dokazování vypracování ústavního znaleckého posudku k věrohodnosti poškozené, výslech MUDr. Zemanové a MUDr. Roubalové, obžalovaný dále výslechy svědků Houzara, Piška, Tomaje, Hondlové, Vojíře, Jakeše, Nováčkové, PhDr. Sojky, především k ověření údajů k osobě obžalovaného i poškozené. Všechny vznesené návrhy na doplnění dokazování soud zamítl, protože k rozhodnutí je nepotřeboval a provedené dokazování ve věci považuje za dostatečné. Pokud jde o návrhy obžalovaného, jde o výslechy sousedů, když dosud provedené výslechy považuje soud za dostatečné a výslechy těchto svědků nemohou přinést nic nového a podstatného pro rozhodnutí soudu. Výslechy nejbližších sousedů navíc soud provedl. Pokud jde o návrhy státního zástupce, lékařky Zemanová a Roubalová také do dokazování nepřinesou nic nového, soud přibral nové znalkyně a ty vzaly v úvahu vyjádření jmenovaných a všechny doložené listinné důkazy obou lékařek k osobě poškozené a soudu není zřejmé, co víc by se měl od lékařek dozvědět. Pokud je v prvotní fázi řízení před soudem předvolal, bylo to proto, že znalec Nesnídal neměl k dispozici veškeré listinné důkazy a výpovědi byly nutné, to se však změnilo vypracováním znaleckého posudku obou shora vyslechnutých znalkyň k osobě poškozené Sochorové. Znalecký posudek znalce Nesnídala není procesně využitelný i s ohledem na závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích. Stížnost obhájkyne byla shledána z větší části důvodná. Posudek znalce Nesnídala trpí vážnými vadami jak po formální tak odborné stránce. Od 1. 7. 2019 již není jmenovaný znalcem. Posudek má esejistický charakter, výstupy z aplikovaných psychodiagnostických metod se prolínají s úvahami o posuzované problematice, není zřejmé, které závěry vyplývají z klinických psychodiagnostických metod a které z psychologických testů. Není uvedeno, které testové psychodiagnostické metody byly použity. Dynamika vývoje vztahu poškozené s obviněným je posouzena jednostranně z perspektivy poškozené. V odpovědích na položené otázky znalec explicitně konstatuje, že poškozená byla obětí domácího násilí, respektive byla vystavena týrání, tedy v podstatě předjímá výrok soudu. Protože tento posudek není procesně využitelný, soud jej dále nehodnotí a

nepřihlíží k němu v hodnocení dokazování. Potom podle názoru nalézacího soudu existuje procesně využitelný důkaz znaleckým posudkem znalkyň Holanové a Zapletalové, které byly vyslechnuty u hlavního líčení. Státní zástupce byl výsledku přítomen, znalkyně byly podrobeny jeho otázkám a státní zástupce nijak neodůvodnil proč má být přibrán znalecký ústav a co má zjistit a co je nezákonného a nesprávného na znaleckém posudku obou zmiňovaných znalkyň. Soud tedy i tento návrh na doplnění dokazování zamítl jako neopodstatněný a nedůvodný. Dále soud nevyslychal ani svědka Růžičku, rodiče obžalovaného a rodiče poškozené. K tomuto závěru soud dospěl po skončení dokazování především po výsledku znalkyň k osobě poškozené a výsledku znalců k osobě obžalovaného. Znalecké posudky podrobně obsahují i odkazy na jednotlivé listinné důkazy, týkající se předchozího vztahu poškozené se svědkem Růžičkou a jejich vzájemné problémy při uskutečňování styku otce Růžičky se synem Jířím.

29. Soud měl k dispozici listinné důkazy: z obsahu provedených listinných důkazů soud zjistil, že je podrobně zadokumentováno problematické soužití Růžičky se Sochorovou, jejich problémy s předáváním syna otci, problémy, které má otec Růžička při přebírání syna Jiřího od matky Sochorové, když o těchto problémech i písemně informoval obžalovaného Sochora a naopak celá řada listinných důkazů spočívajících ve vyjádřeních Sochorové, která se postupně obrací na různé instituce a to pokud jde o styk obou synů s jejich otci. Blíže nepovažuje soud za nutné tyto listinné důkazy konstatovat, protože z nich obsahově sice vychází při hodnocení osoby obžalovaného i poškozené, ale přímo jako přímé důkazy pro zažalované trestné jednání je soud nehodnotí.
30. Dále soud zjistil, že manželství Jitky Sochorové a ing. Miroslava Sochora bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 25. 9. 2019, rozhodnutí je již v právní moci. Soud měl k dispozici i průběh jednání v rámci rozvodového řízení, obsahově se výpovědi účastníků shodují s výpověďmi obžalovaného a poškozené tak, jak jsou shrnuty soudem v rámci hodnocení důkazů a jejich výpovědí shora. Obhajoba dále předložila vyjádření k zdravotnímu stavu obžalovaného z Všeobecné fakultní nemocnice Praha, sexuologický ústav s tím, že jmenovaný je léčen pro plastickou induraci penisu. K tomu doložil i průběh léčby. Soud měl k dispozici i usnesení Ústavního soudu II ÚS 2824/19 ve věci stěžovatelky Jitky Sochorové proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 6. 2019, č.j. 20 Co 143/2019-585 a rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 8. 2. 2019, č.j. 0 P 119/2017-503, 9 P a Nc 223/2017, kdy označeným rozhodnutím změnil odvolací soud rozhodnutí nalézacího soudu, nezletilého syna účastníků svěřil do střídavé péče rodičů a určil, jak bude styk probíhat. Ústavní stížnost, kterou Jitka Sochorová podala, byla odmítnuta. Dále měl ještě soud vyjádření Městyse Štoky, že nemá negativní poznatky k osobě obžalovaného.
31. Na základě provedeného a skončeného dokazování dospěl soud k závěru vyjádřeném ve výrokové části rozsudku, kdy obžalovaného obžaloby pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a dále zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
32. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že pomyslný řetězec důkazů na sebe nenavazuje tak, aby soudu bez pochybností dovolil vyslovit závěr, že k oběma jednáním došlo tak, jak je popsáno v podané obžalobě. Obžalovaný měl jiného násilím donutit k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchat souloží. Dále

měl týrat osobu žijící s ním ve společné domácnosti a páchat takový čin po delší dobu. Soud vycházel z výpovědi obžalovaného, výpovědi poškozené, výpovědi svědků, znaleckých posudků a výpovědí znalců u hlavních líčení a listinných důkazů, jež obsahově zhodnotil shora. Na základě provedeného dokazování je toho názoru, že k jednání popsanému ve výrokové části obžaloby nedošlo.

33. Pokud jde o popis jednání spočívající v týrání osoby žijící ve společné domácnosti a páchání takového činu delší dobu, je podle názoru soudu popis skutku nedostatečný, obecný a nekonkrétní. Obžalovaný popírá, že by se jednání dopustil, odkazuje u obou zločinů na výsledky fyziodetekčního vyšetření, kterému se na svoji žádost podrobil, uvádí, že jde o připravenou akci ze strany poškozené související se spory ohledně rozvodu manželství, vypořádání majetku, úpravě styku s nezletilým synem Jakubem. Odkazuje ohledně povahových vlastností i na předchozí vyšetření manželky i soužití s předchozím partnerem, který podle obžalovaného měl s poškozenou obdobné problémy. Rozhodně popírá, že poškozená nesměla do společnosti, s kamarádkami, do zaměstnání, řídit auto, že musela plnit jeho pokyny ohledně domácnosti, že nesměla navštěvovat rodiče, také popřel, že by ji fyzicky napadal, způsoboval zranění, ponižoval, tedy že by na ní hrubě křičel, nadával jí do debilů, magorů, hyen a krav, snižoval její schopnosti matky, manželky a člověka vůbec, stejně tak jako její dovednosti, roli ve společnosti a v blíže dosud nespecifikovaném počtu případů ji fyzicky napadal a tím narušoval její psychické a fyzické zdraví, když poškozená trpěla nechutenstvím, nespavostí, strachem a obavami a jeho jednání pocítovala jako zlé nakládání. Proti jeho výpovědi stojí výpověď poškozené, která má jak před policejními orgány, tak před soudem ten nedostatek, že není konkrétní, že neuvádí údaje, které by bylo možné hodnotit a to i údaje okolo jejích zranění, pobytu v nemocnici či psychiatrii a celého soužití s obžalovaným. Sama však připouští, že pomáhala kamarádce ve firmě, řídila automobil, jezdila se synem na hokej, s tchýní a svojí matkou byla na bruslení a v divadle, pobyt zajistil manžel, kamarádka Holá ji navštěvovala v bytě, svědkovi Svobodovi se svěřuje, že běhá venku po sporu s manželem. Schází se se sousedkami a dětmi venku při jejich hrách. Soud se však od poškozené konkrétně nedozvěděl jak celý vztah s manželem probíhal. Co se konkrétně dělo při týrání a znásilnění. Zůstalo u obecných proklamací, i když poškozená měla dostatečný prostor pro své svědectví. Na konkrétní otázky opět vypovídala obecně, rozvláčně, rozváděla své teorie, nepopsala žádný konkrétní útok, pokud jde o útok ze schodů či pod schody v domě i zde výpověď zněla nevěrohodně, ani zde nedokázala popsat, jak se útok stal. I zde soud spatřuje rozpory, kde kdo z účastníků stál a jak mohl obžalovaný útočit. Shrnuto, poškozená pokud byla vyzvána k výpovědi, sama rozvláčně a obecně popisovala soužití s obžalovaným, trhliny ve výpovědi se však objevily při konkrétních dotazech. Zde se poškozená již na výpověď nekoncentrovala a byla neurčitá a vyhýbavá. Obžalovaný dokládal, jak se snažil zajistit poškozené zábavu a zaměstnání, z obojího sešlo. Poškozená měla prostor, aby dávno jí nevyhovující vztah opustila, navíc, když již z dřívějšího vztahu i vztahu ke svému partnerovi a otci měla zkušenosti s jejich chováním, které jí nevyhovovalo a ponižovalo.
34. V kontextu hodnocení výpovědi poškozené nelze nepřihlídnout k závěrům znaleckého posudku znalkyň Holanové a Zapletalové, že poškozená Jitka Sochorová v uvedené době netrpěla duševní poruchou, která je forenzně závažná, posttraumatickou stresovou poruchou ani syndromem týrané osoby. Netrpí takovou poruchou ani v současné době. Jednání obžalovaného ing. Sochora nezanechalo na zdraví jeho manželky Jitky Sochorové následky. Neovlivnilo její obvyklý způsob života. U posuzované nezjistila negativní následky na zdraví po jednání obžalovaného. Znalkyně

ji hodnotí jako osobu sniženě specificky věrohodnou. Popis poškozené v projednávané věci je zkreslován nepřátelským postojem vůči manželovi a nekritičností k vlastním nedostatkům. Stylizuje se sociálně příznivějším směrem. Vzhledem k jejím osobnostním rysům nelze vyloučit konfabulace ani vědomou lež. Znalkyně situaci v rodině nehodnotí jako domácí násilí, rozpory podle ní vyplývají z rozdílného osobnostního založení a životního stylu obou. Obžalovaný je znalci hodnocen jako aktivní, pracovitý, snad až hyperkritický k okolí. Chování manžela vnímala jako krivdu, ponižování a omezování, podobně jak vnímala chování otce vůči sobě v dětství a částečně i ze strany předchozího partnera. Znalkyně na poškozené nenachází následky viktimizace, ani známky syndromu týrané osoby.

35. Soud tedy uzavírá, že se skutek nestal, poškozená zůstala ve svých výpovědích u nekonkrétních sdělení, obsahově tvrdila, že byla dlouhodobě týrána a manžela se bála i jeho surovosti, na konkrétní dotazy soud opakovaně dostal obecné úvahy a konkrétní údaje poškozená nesdělila, navíc u ní nelze vyloučit vědomou lež. Byť je znalecký posudek jedním z důkazů, je důkazem důležitým, není však důkazem osamoceným, i svědci soudem slyšeni neuvedli konkrétní skutečnosti ověřitelné k tvrzením poškozené, navíc svědek Svoboda po zkušenostech s chováním poškozené po odstěhování ze společného bydlíště uvedl, že jí také již nevěří a popsal proč, viz v podrobnostech výpověď tohoto svědka. Netrpí posttraumatickou stresovou poruchou ani syndromem týrané osoby, rozpory mezi poškozenou a obžalovaným vyplývají z rozdílného osobnostního založení a životního stylu obou. Nebyly u ní zjištěny následky viktimizace, ani známky syndromu týrané osoby. Lze připomenout výpověď svědka Svobody, že poškozená poté, co podala trestní oznámení, byla policistou informována o aplikaci institutu vykázání, v té době do věci svědka zapojuje, žádá o pomoc a spolupráci s policií a svědek je informován, kdy policie plánuje vykázání. V té době má již poškozená u svědka dvě krabice se svými věcmi. Tolik závěrem k zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku.
36. Pokud jde o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že v dosud blíže přesně časově neurčených nejméně 4 případech během jejich společného soužití v době od 15. 6. 2012 kde se narodil jejich společný syn Jakub nejméně do doby vykázání Miroslava Sochora ze společného bydlí dne 15. 5. 2017 násilím donutil svoji manželku Jitku Sochorovou, narozenou 10. 2. 1978 k pohlavnímu styku, souloží, když poslední z nich proběhla během víkendu předcházejícímu vykázání. Pokud jde o popis jednání, je podle názoru soud opět popis skutku nedostatečný, obecný a nekonkrétní. Obžalovaný popírá, že by se jednání dopustil, odkazuje u obou zločinů, z nichž je obžalován, na výsledky fyziodetekčního vyšetření, kterému se na svoji žádost podrobil, uvádí, že jde o připravenou akci ze strany poškozené, související se spory ohledně rozvodu manželství, vypořádání majetku, úpravě styku s nezletilým synem Jakubem. Odkazuje ohledně povahových vlastností i na předchozí vyšetření manželky i soužití s předchozím partnerem, který podle obžalovaného měl s poškozenou obdobné problémy. Pokud jde o obvinění ze znásilnění, obžalovaný společně s obhájkyň předložil soudu lékařskou zprávu ke svému zdravotnímu stavu, soud ze zprávy zjistil, že již od roku 2012 byl léčen pro plastickou induraci penisu, lékař konstatoval, že jeho schopnost koitovat přes odpor ženy byla oslabena, zdravotní stav se zlepšil až v roce 2018. V té době s poškozenou již nežil.

37. I zde je soud toho názoru, že skutek se nestal a to ze stejných důvodů jak uvedených shora při hodnocení zavinění předchozího zločinu, tedy, poškozená Jitka Sochorová v uvedené době netrpěla duševní poruchou, která je forenzně závažná (posttraumatickou stresovou poruchou ani syndromem týrané osoby). Netrpí takovou poruchou ani v současné době. Jednání obžalovaného ing. Sochora nezanechala na zdraví jeho manželky Jitky Sochorové následky. Neovlivnilo její obvyklý způsob života. U posuzované nezjištěny negativní následky na zdraví po jednání obžalovaného. Znalkyně ji hodnotí jako osobu sníženě specificky věrohodnou. Popis poškozené v projednávané věci je zkreslován nepřátelským postojem vůči manželovi a nekritičností k vlastním nedostatkům. Stylizuje se sociálně příznivějším směrem. Vzhledem k jejím osobnostním rysům nelze vyloučit konfabulace ani vědomou lež. Soud znovu uvádí, že výslech poškozené, pokud byla dotazována na konkrétní údaje, nepřinesl žádné výsledky. Pokud byla poškozená vyzvána k výpovědi, sama rozvláčně a obecně popisovala soužití s obžalovaným, trhliny ve výpovědi se však objevily při konkrétních dotazech. Zde se poškozená již na výpověď nekoncentrovala a byla neurčitá a vyhýbavá. Výpověď obžalovaného není osamocená. Obhajoba je potvrzována výsledkem fyziodefekčního vyšetření, znaleckými posudky, na jejichž závěry soud odkazuje, lékařskou zprávou o jeho zdravotních problémech, které mají přímou souvislost zločin znásilnění spáchat. Za této důkazní situace i v tomto případě dospěl soud k závěru, že se skutek nestal a obžalovaného obžaloby zprostil.
38. Poškozená uplatnila nárok na nemajetkovou újmu, soud jí s jejím nárokem odkázal na občanskoprávní řízení, protože obžalovaného obžaloby zprostil.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Havlíčkově Brodě, a to ve trojím vyhotovení. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku mohou jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obžalovaného. Ve prospěch obžalovaného mohou odvolání mohou podat jeho příbuzní v pokolení podat i poškozený, ovšem jen pokud jde o povinnost k náhradě škody, jestliže nárok uplatnil. Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému přiznán alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Havlíčkův Brod 12. prosince 2019

JUDr. Hana Doubková v.r.
Předsedkyně senátu